

מ"ת 16773/10-21 - מדינת ישראל נגד לואי רשק

בית המשפט המחוזי בירושלים

בפני כבוד השופט אריה רומנוב

מ"ת 16773-10-21

בעניין: מדינת ישראל

המבקשת

נגד

לואי רשק

המשיב

ב"כ המבקשת: עו"ד תמר איבלמן

ב"כ המשיב: עו"ד אכרם חליחל

החלטה

1. לפניי בקשת המבקשת להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו.
 2. נגד המשיב הוגש כתב אישום שבו הוא מואשם בעבירות של נשיאת נשק; הצתה בנסיבות מחמירות; חבלה במזיד ברכב; ותקיפה הגורמת חבלה של ממש.
 3. בכתב האישום נטען, כי מזה כארבע שנים קיים סכסוך בין המשיב לבין בן-דודתו, **ניזאר**, על רקע חילופי דברים בתגובות לפוסט שפרסמה סבתם של השניים בחשבון הפייסבוק.
- כשבועיים לפני יום 26.9.21 השתתפו המשיב ובני משפחת דודתו, ניזאר והוריו (להלן: "**המתלוננים**"), באירוע משפחתי שנערך באולם אירועים. במהלך האירוע, בשל חילופי מבטים שכלל הנראה לא נעמו למשיב, המשיב תקף את ניזאר וגרם לו לחבלה של ממש. בתגובה לכך אביו של ניזאר, **מונזר**, היכה את המשיב. האירוע הסתיים בכך שהמתלוננים עזבו את אולם האירועים ברכבם, והמשיב ידה לעברם אבנים.
- בעקבות האירוע המתואר המתלוננים העבירו מסר למשיב ולמשפחתו, במספר הזדמנויות, כי ברצונם לערוך סולחה, אך סורבו.

על פי המתואר בכתב האישום, ביום 26.9.21 בשעה 03:27, או בסמוך לכך, המשיב הגיע ברכבו לבית משפחת המתלוננים כשברשותו בקבוק תבערה. המשיב הדליק את בקבוק התבערה וניסה לזרוק אותו לעבר בית המתלוננים, ואולם בקבוק התבערה החל להתלקח על גופו. המשיב כיבה את האש וחזר למקום כעבור מספר דקות כשהוא מצויד בבקבוק תבערה נוסף. המשיב הצית את בקבוק התבערה הנוסף וזרק אותו אל חצר הבית. בקבוק התבערה הנוסף ניפץ את השמשה האחורית של רכב שבבעלות מונזר שחנה באותה עת בחצר הבית, חדר אל המושב האחורי, התלקח, והאש החלה להתפשט במושב האחורי של הרכב. מונזר שמע את הרעש בעקבות זריקת בקבוק התבערה, יצא אל החצר ביחד עם ניזאר, וכיבה את האש שהחלה להתפשט ברכב באמצעות צינור מים.

4. בעקבות האירועים הנטענים הוגש נגד המשיב כתב אישום ובצדו הבקשה שלפניי. ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה, תוך שמירת טענותיו לתיק העיקרי. בהתאם להחלטתי מיום 14.10.21, הגיש שירות המבחן תסקיר בעניינו של המשיב.

5. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי המשיב הינו אדם כבן 21, רווק, שאין לו מעורבות פלילית קודמת. טרם מעצרו הוא עבד בתחנת דלק בבית שמש וכן עבד בתחום השיפוצים.

6. שירות המבחן מסר בתסקירו את הערכתו, כי קיימת רמת סיכון בינונית להישנות עבירות דומות לעבירות שבהן המשיב מואשם, וזאת בעיקר לנוכח הסכסוך המשפחתי הממושך הקיים בין שתי המשפחות, שהיה הרקע והמניע לביצוע העבירות הנטענות. שירות המבחן נתן דעתו להסכם סולחה שהוצג לו, ואולם להערכת שירות המבחן, כבוד המשפחה ורגשות השפלה ופגיעה אישית עלולים להוות מניע לפעולות פוגעניות ואלימות, ונראה כי על אף הסכם הסולחה הנוכחי, כל פעולה או אמירה שאינה במקומה, עלולה להצית את הסכסוך מחדש. לדברי שירות המבחן, על אף הסכם סולחה שנערך בעבר, ליבת הסכסוך והכעס עודנה קיימת, והסכמי הסולחה הנערכים הם אך פעולה חיצונית להשבת השקט בין המשפחות, אולם ניכרת הדחקה והשתקה לגבי החלקים שיצרו את הסכסוך. שירות המבחן התרשם, כי המשיב מתקשה לווסת את רגשותיו ולשלוט בכעסיו כאשר פוגעים בכבודו, דבר הנותן לגיטימציה להתנהגות פוגענית למען שמירת כבודו.

7. שירות המבחן בחן את חלופת המעצר המוצעת שהיא, מעצר בית בבית סבו וסבתו של המשיב מצד האב, הנמצא בבית חנינא. שירות המבחן בדק את המפקחים שהוצעו על ידי המשיב. שירות המבחן התייחס בתסקירו לכל אחד ואחד מהמפקחים המוצעים, ומסקנתו הכוללת היא, כי על אף נכונותם של המפקחים לפקח על המשיב וכן לדווח למשטרה במקרה של הפרת תנאים על ידו, הרי שההתרשמות היא, כי המפקחים מצמצמים ומדחיקים את הקושי להתמודד ולפתור את הסכסוך המתמשך ומתקשים לבחון את מהות הסכסוך לעומקו. משכך, הערכת שירות המבחן היא, שחלופת המעצר המוצעת תתקשה לצמצם את רמת הסיכון הבינונית הנשקפת מהמשיב, ואשר נשקפת מכלל הסכסוך המתמשך. מטעמים אלה, שירות המבחן סבור כי לא ניתן לאמץ את חלופת המעצר המוצעת, והוא ממליץ על מעצר המשיב עד לתום ההליכים.

8. המבקשת עותרת לכך שבית המשפט יאמץ את המלצת שירות המבחן ויורה על מעצר המשיב.

עד לתום ההליכים. הסניגור חולק על המלצת שירות המבחן. הוא מדגיש כי המשיב הינו אדם צעיר חסר עבר פלילי המנהל חיים נורמטיביים. לדבריו, בין שתי המשפחות נערך הסכם סולחה דבר המסיר את החשש להישנות מקרים מסוג זה בעתיד. ב"כ המשיב טען, כי המתלוננים מתגוררים בשכונת צור באהר, והחלופה המוצעת היא בשכונת בית חנינא. לדברי ב"כ המשיב, ככל שבית המשפט יהיה סבור כי יש להורות על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, המשיב לא יתנגד לכך.

9. אכן, מדובר באדם צעיר חסר הרשעות קודמות המנהל, ככל הידוע, אורך חיים נורמטיבי. אמרתי "ככל הידוע" הואיל והמשיב טען כי בליל האירוע הוא היה נתון תחת השפעת סמים משכרים ואלכוהול. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי במסגרת הכנת התסקיר המשיב חזר בו מטענה זו. אפשר שהעניין יתברר במסגרת התיק העיקרי.

10. כך או כך, החשש העיקרי שיש לתת לו מענה, הוא החשש שאם המשיב ישוחרר הוא יבצע בעתיד עבירות מסוג אלה שבהם הוא מואשם. חשש זה נובע ממספר גורמים: **ראשית**, הטענה שהרקע למעשים הנטענים הוא סכסוך מתמשך בין שתי המשפחות, וטבעם של סכסוכים משפחתיים שהם מלווים ברגשות עזים. **שנית**, העובדה שדבר של מה בכך לכאורה - חילופי מבטים שלא נעמו למשיב - גרמו לאירוע אלים במהלך שמחה משפחתית. **שלישית**, העובדה שהאירוע הסתיים בכך שהמשיב הרגיש פגוע. הוא יידה אבנים לעבר המתלוננים, ובהמשך הוא ומשפחתו סירבו, במספר הזדמנויות, להצעות לעריכת סולחה שהועברו אליהם על ידי המתלוננים. **רביעית**, המעשה עצמו - יידוי בקבוק תבערה - מצביע על חציית קו אדום. מדובר במעשה מתוכנן ומחושב שנעשה בשעת לילה. **חמישית**, נחישותו של המשיב לבצע את המעשה, דבר המתבטא בכך שלמרות שהניסיון הראשון לזרוק בקבוק תבערה לא צלח והאש אחזה במשיב עצמו, הוא עזב את המקום ושב אליו עם בקבוק נוסף.

11. לכל אלה יש להוסיף את התרשמותו של שירות המבחן, שנראה כי יש לה בסיס, שהסכסוך בין המשפחות עדיין לא יושב; כי הלהבות עדיין לא שכחו; וכי ניצוץ קטן עלול להצית את האש מחדש.

12. החלופה המוצעת היא, כאמור, שהמשיב יהיה במעצר בית או במעצר בפיקוח אלקטרוני בבית סבו וסבתו בשכונת בית חנינא. אני סבור כי אין די בחלופה זו, בין היתר, לנוכח קרבתה לבית המתלוננים הנמצא בשכונת צור באהר. שתי השכונות נמצאות בירושלים, וההגעה ממקום למקום, במיוחד בשעות לילה מאוחרות בהן תנועת כלי הרכב דלילה, יכולה להיעשות תוך זמן קצר. לכך יש להוסיף, את הקשיים שעליהם שירות המבחן הצביע בכל הנוגע לאפשרות לסמוך על המפקחים כי יהוו עבור המשיב גורם מפקח ומציב גבולות.

13. העולה מכל האמור הוא, שהגעתי לכלל מסקנה שאין בחלופה המוצעת לתת מענה סביר לחשש שאם המשיב ישוחרר הוא יבצע עבירות מסוג זה המיוחסות לו. החשש הוא, בין היתר, שאם חלילה הסכסוך בין שתי המשפחות יסלים - וכאמור גם דבר של מה בכך עלול לגרום להסלמתו - תחושות העלבון והכעס הקיימים אצל המשיב והמחויבות שלו למשפחתו יגברו, ויביאו להישנות מקרים מסוג זה המיוחס לו בכתב האישום.

14. התוצאה היא אפוא, שאין בידי לקבל את החלופה המוצעת, ועל כן אני מורה על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו.

ניתנה היום, כ"ג טבת תשפ"ב, 27 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.